

РЕШЕНИЕ

№ 2820

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2205** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.104 от ЗДСЛ.

Образувано е по искова молба на Г. С. Р. от [населено място] срещу НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА- ГР. С. за заплащане на обезщетение за времето през, което е останал без работа в размер на 13 800 лева за периода от 01.02.2022 година до 31.07.2022 година.

В исковата молба се развиват подробни доводи относно основателността и доказаността на иска за обезщетение. Иска се ответникът да бъде осъден да заплати посочената сума. Претендират се и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищецът-Г. С. Р. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 от АПК се явява и заедно с адвокат З., редовно упълномощен поддържа исковата молба на заявените соновиня който заявява и претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по иска- Национално осигурителна каса- [населено място] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт Г.,редовно упълномощена, която не оспорва исковата молба и моли да бъде уважена.

Представителят на СГП-прокурор С. намира исковата претенция за основателна и доказана и моли да бъде уважена съобразно доказателствата по делото.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 2041/29.03.2023 година, постановено по адм. дело № 1665/2022 година по описа на АССГ е отменена Заповед № РД-09-108/28.01.2022 година издадена от Управител на НЗОК, с която на Г. С. Р. на длъжност- Началник на отдел "Информационно осигуряване" в РЗОК- С.- град на основание чл.89, ал.2, т.1 и т.5 и чл.90, ал.1, т.5 от ЗДСЛ е наложено дисциплинарно наказание „ Уволнение“, отменена е Заповед № 08/31.01.2022 година, издадена от Управител на НЗОК, с която на основание чл.107, ал., т.3 от ЗДСЛ, вр. с чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на Г. С. Р. на длъжност“ Началник на отдел“ Информационно осигуряване“, Дирекция „ Договаряне, информационно осигуряване и контрол на медицинска и дентална помощ, и аптеки“ РЗОК- С.- град, считано от връчване на заповедта- 01.02.2022 година.

Решението на АССГ е оставено в сила с Решение №10214/26.10.2023 година, постановено по адм. дело № 6079/2023 година по писа на ВАС- Пето отделение.

При прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия е изплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2021 година на основание чл.61, ал.2 и ал.3 от ЗДСЛ в размер на 3449,44 лева, изплатено на дата 28.02.2022 година и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2022 година на основание чл.61, ал.1 и ал.2 от ЗДСл в размер на 222,54 лева, изплатено на дата 28.02.2022 година.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си .

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената искова молба за заплащане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа вследствие на прекратяване на служебното му правоотношение за процесуално допустима. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните.

В Глава шеста на ЗДСЛ са регламентирани обезщетенията, които се дължат на държавните служители при прекратяване на служебното им правоотношение. В чл.104, ал.1 от ЗДСЛ, в сила от 01.07.2012 г.) Когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

От така очертаната правна разпоредба е видно ,че искът за обезщетение осъдителен и с него се цели да бъде възмезден служителят при незаконно признаване на прекратяване на служебното му правоотношение. Предпоставките на иска са наличие на отменен административен акт, с който е прекратено служебното правоотношение, служителят вследствие на прекратяването да е останал без работа

или да е получавал друго по-ниско възнаграждение, максималният размер на обезщетението – 6 месеца и база за изчисляване на възнаграждението-определената основна заплата към момента на признаване на уволнението за незаконно.

В настоящия случай, от събраните по делото доказателства се установява, а и между страните няма спор, че прекратяването на служебното правоотношение на ищеца със Заповед №08/31.01.2022 година на Управител на НЗОК е признато за незаконно и то с влязло в сила Решение на АССГ на дата 26.10.2023 година. От заключението на вещото лице, изготвило съдебно – счетоводната експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че от представените копия на Трудова и служебна книжка се вижда, че ищецът няма вписани назначения по трудови или служебни правоотношения за периода 01.02.2022 година до 31.07.2022 година и е останал без работа по трудови или служебни правоотношения и не е се е явил да заеме длъжността след прекратяване на служебното правоотношение и няма изплатени възнаграждения от НЗОК.

.От доказателствата по делото е видно, че основната заплата на ищеца към момента на невявяването му на да заеме длъжността е в размер на 2300 лева. Общият размер на обезщетението за срок от 6 месеца възлиза на 13 800 лева според заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза и при прекратяване на служебното правоотношение на ищеца са изплатени обезщетения на основание чл.61,ал.2 от ЗДСЛ за неизползван платен годишен отпуск за 2021 година в размер на 3449,44 лева и за 2022 година в размер на 222,54 лева. С оглед на това, исковата претенция е доказана по основание, а по размер- доказана до размер на 13 800 лева/ до който размер е посочен в заключението на вещото лице и за който размер се претендира обезщетението/.

С оглед изхода на спора, претенцията на ищеца за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива в размер на 1250 лева-заплатена адвокатски хонорар и депозит за вещо лице.

Следва да бъде посочено, че крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препащащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. От своя страна, по правило ищецът и ответникът имат право

да претендират разноските ,които са направили в процеса. Отговорността да бъдат понесени направените разноски е обвързано преди всичко с изхода на съдебния спор за съответната страна в процеса. Отговорността за разноските почива на установеното в чл.3 от ГПК изискване за добросъвестно упражняване на процесуални права и следва да бъде възприемано като отговорност за вреди от неоснователни процесуални действия. Отговорността за разноски е определена от допълнителни изисквания- съдът да бъде изрично сезиран с искане в тази насока, искането да бъде подкрепено с доказателства за действително направени разноски и трето да бъде предявен списък с разноските/ като по отношение на последния, ВАС е на различно становище от страна на ВКС и непредставянето на списък с разноските, не води до неприсъждане на такива в полза на страната, която има право на разноски. Отговорността за разноските почива на установеното в чл.3 от ГПК изискване за добросъвестно упражняване на процесуални права и следва да бъде възприемано като отговорност за вреди от неоснователни процесуални действия. Отговорността за разноски е определена от допълнителни изисквания- съдът да бъде изрично сезиран с искане в тази насока, искането да бъде подкрепено с доказателства за действително направени разноски и трето да бъде предявен списък с разноските/ като по отношение на последния, ВАС е на различно становище от страна на ВКС и непредставянето на списък с разноските, не води до неприсъждане на такива в полза на страната, която има право на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.104 от ЗДСЛ Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА-ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА Г. С. Р. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 13 800 ЛЕВА/ ТРИНАДЕСЕТ ХИЛЯДИ И ОСЕМСТОТИН ЛЕВА/-ОБЕЗЩЕТИЕ ЗА ВРЕМЕТО, ПРЕЗ КОЕТО Е ОСТАНАЛ БЕЗ РАБОТА ВСЛЕДСТВИЕ ОТМЯНА НА ЗАПОВЕД №8/31.01.2022 година на Управител на НЗОК, с която на основание чл.107,ал.1,т.3, във връзка с чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на Г. С. Р. на длъжност- Началник на отдел, Отдел“ Информационно осигуряване“, Дирекция“ Договаряне, информационно осигуряване и контрол на медицинската и дентална помощ, и аптеки“ в РЗОК- С.– град, считано от връчване на заповедта- 01.02.2022 година

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА-ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА Г. С. Р. ОТ ГР.С. СУМАТА ОТ 1250 ЛЕВА – РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на ищеца,ответника и СГП.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: